

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobkyně: J.P.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2019, č. j. X o invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2019, č. j. X, jímž byly zamítnuty její námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-6.2.2019 – 423/X ze dne 6. 2. 2019, kterým byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod, bylo potvrzeno.
2. V žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí vychází z posudku posudkového lékaře, který byl neobjektivní a vycházel jen ze starých a neaktuálních lékařských zpráv. Žádost o invalidní důchod žalobkyně podala dne 6. 12. 2018. Podle názoru žalobkyně ČSSZ v Novém Jičíně vypracovala posudek ukvapeně v době, kdy žalobkyně byla objednána na řadu dalších odborných vyšetření, přičemž poslední z nich proběhlo až v červnu 2019. Tento postup žalobkyně považuje za nesprávný a cítí se jím být poškozena. Dále žalobkyně namítá, že posudkový lékař učinil závěr, že její pracovní schopnost je snížena jen o 30 %, aniž by ji přizval k jednání a podrobně zkoumal její zdravotní stav. Žalobkyně zdůrazňuje, že při formálním posuzování jejího zdravotního stavu lékař vycházel jen z lékařských zpráv vyhotovených před datem podání žádosti o invalidní důchod a tedy postupoval naprosto účelově a neobjektivně, protože zdravotní stav žalobkyně se zhoršil oproti době, kdy podávala žádost o invalidní důchod. Závěrem žaloby žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., čímž bylo porušeno ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb., a proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
3. Žalovaná v písemném vyjádření shrnula dosavadní průběh správního řízení a citovala rozhodnou právní úpravu a dále uvedla, že dle ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Pokud žalobkyně namítá, popřípadě dokládá k žalobě zhoršení jejího zdravotního stavu po vydání správního rozhodnutí, je rozhodující skutečností pro samotné rozhodnutí soudu, zda toto zhoršení nastalo před či po vydání napadeného rozhodnutí. Žádost o invalidní důchod uplatnila sama žalobkyně, ačkoliv si byla vědoma, že ještě neměla ukončena potřebná vyšetření. Dále žalovaná poukázala na to, že během řízení o námitkách byly posouzeny a vyhodnoceny i pozdější lékařské zprávy. Žalovaná navrhl ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR. Za daného stavu, kdy není invalidita žalobkyně objektivně prokázána a nebude-li prokázána ani posudkem PK MPSV ČR, žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné.
4. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 2. 2019, č. j. R-6.2.2018-423/X, byla pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy

sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 17. 1. 2019 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30%. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 17. 1. 2019 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je lehké funkční postižení bolestivým syndromem páteřním s maximem v krční a bederní oblasti na podkladě degenerativních změn, s CB a CC sy, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti lékařka lékařské posudkové služby OSSZ hodnotila s ohledem na věk a profesi žalobkyně horní hranicí daného rozmezí, tj. 20 %. Pro další zdravotní postižení podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. tuto míru navýšila o 10 %, na celkových 30 %.

5. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 2. 2019 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 17. 4. 2019 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 2. 2019, č. j. R-6.2.2018-423/X, se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě ze dne 4. 4. 2019 vypracovaného lékařem lékařské posudkové služby ČSSZ (dále jen „LPS ČSSZ“), v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře s projevy cervikobrachiálního syndromu vpravo při degenerativních změnách, s lehkou dynamickou dysfunkcí bederního úseku, bez známek neurogenní léze, funkční postižení lehké. Míru poklesu pracovní schopnosti lékař LPS ČSSZ hodnotil dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, s ohledem na profesi žalobkyně horní hranicí z daného rozmezí 10-20%, kterou navýšil o 10% pro spodylartritidu HLA B 27 pozitivní, artrózu kyčlí II., na celkových 30%. V uvedeném posudku je mimo jiné konstatováno, že zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položky 1c a 1d kap. XIII., odd. E přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o středně těžké nebo funkčně těžké postižení páteře, se závažnou poruchou dynamiky, se závažným neurologickým nálezem, postižením nervů, svalovými atrofiemi, parézami, poruchami hybnosti končetin, poruchami funkce svěřačů. V posudkovém zhodnocení je rozvedeno, z jakých podkladů posudkový lékař vycházel. V průběhu námitkového řízení dodané lékařské nálezy (kompletní zdravotnickou dokumentaci praktické lékařky MUDr. K., zprávu o revmatologickém vyšetření MUDr. K. ze dne 20. 12. 2018 a 21. 3. 2019, zprávu o neurologickém vyšetření MUDr. M. ze dne 1. 4. 2019 a zprávu o ortopedickém vyšetření MUDr. A. ze dne 25. 1. 2019) lékař LPS ČSSZ prostudoval a konstatoval, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu do data vydání prvostupňového rozhodnutí, ani k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách. Dle posudku u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, žalobkyně je schopna pracovního zařazení s vyloučením těžké fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, ve vynucených polohách těla,

dlouhodobě ve stoje, na žebřících, v nepříznivých klimatických podmínkách. Na základě takto provedeného přezkumu dospěl lékař LPS ČSSZ k závěru, že posudkový závěr OSSZ Nový Jičín ze dne 17. 1. 2019 lze potvrdit.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 27. 9. 2019, č. j. 2019/1457-OS, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Jednání posudkové komise konaného dne 27. 9. 2019 byla žalobkyně přítomna. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. K., poslední záznam v dekuruze ze dne 9. 9. 2019, z jejího nálezu ze dne 3. 11. 2018, z úplné spisové dokumentace OSSZ Nový Jičín, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, vč. žaloby a z lékařských nálezů MUDr. A., ortopeda, ze dne 25. 1. 2019, 18. 9. 2019, MUDr. K., revmatologa, ze dne 20. 12. 2018, 21. 3. 2019 a ze dne 20. 6. 2019, MUDr. M., neurologa, ze dne 2. 3. 2018, 15. 5. 2018, 29. 8. 2018, 2. 10. 2018, 3. 12. 2018, 1. 4. 2019 a 1. 8. 2019, MUDr. V., rehabilitačního lékaře, ze dne 2. 8. 2019, MUDr. D., revmatologa, ze dne 3. 5. 2018, MUDr. H., urologa, ze dne 16. 8. 2018 a 2. 9. 2019, MUDr. V., gynekologa, ze dne 13. 9. 2019, MUDr. P., RHB, ze dne 27. 9. 2018 a MUDr. C., CT bederní páteře ze dne 25. 10. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě byl k datu vydání napadeného rozhodnutí chronický vertebrogenní algický syndrom víceetážový bez kořenového postižení, uvedený v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (10-20 %), tj. o 20 %, který byl posudkovou komisí dále navýšen s ohledem na další zjištěné chorobné stavy o 10 %, dle ust. § 3 citované vyhlášky na celkových 30 %. Posudková komise uvedla, že nehodnotila zdravotní postižení podle položek 1c ani 1d, protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. Žalobkyně nebyla schopna těžké fyzické práce, v dlouhodobé vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen a v riziku úrazu. Byla však schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a po případném zaškolení nebo rekvalifikaci vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Potíže, které žalobkyně uváděla při jednání posudkové komise, jsou v souladu se zjištěným zdravotním stavem. Závěrem posudková komise uvedla, že lékařské nálezy, které žalobkyně dodala v průběhu soudního řízení, nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti k datu napadeného rozhodnutí. V hodnocení zdravotního stavu žalobkyně je Posudková komise MPSV ČR v Ostravě v souladu se závěry lékařů LPS OSSZ a ČSSZ.
7. K posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 27. 9. 2019 se žalobkyně vyjádřila při ústním jednání konaném dne 29. 10. 2019. Žalobkyně uvedla, že se závěry posudkové komise nesouhlasí a stejně jako v žalobě poukázala na to, že lékaři v průběhu správního řízení vycházeli ze starých neaktuálních lékařských zpráv. Má za to, že v souvislosti se zpracováním posudku měla být vyzvána praktickou lékařkou k doplňujícímu vyjádření a dalšímu vyšetření u odborného lékaře. Dále namítala neúplnost lékařských zpráv, které byly podkladem pro vypracování posudku o invaliditě, konkrétně uvedla, že ve zprávě neuroložky MUDr. M. nejsou uvedeny její

subjektivní potíže, které této lékařce popisovala a stejné výhrady má také ke své praktické lékařce MUDr. K. V lékařských zprávách dle žalobkyně nejsou nepravdivé údaje, ale zprávy jsou neúplné. Nicméně své výhrady lékařům nesdělila a nikdy nic u nich nenamítala. Za jedinou správnou zprávu zachycující její skutečný zdravotní stav žalobkyně označila zprávu MUDr. K., revmatologa. Vzhledem k tomu, že podkladové lékařské zprávy nezachycují její faktický zdravotní stav, nejsou správné ani závěry posudkové komise MPSV ČR v Ostravě. K dotazu soudu žalobkyně uvedla, že si svůj zdravotní stav dosud nenechala přezkoumat jiným neurologem. Žalovaná u ústního jednání dne 29. 10. 2019 neměla k posudku připomínky a poukázala na to, že výše uvedené námítky k obsahu lékařských zpráv žalobkyně v žalobě neuváděla. Pokud jde o námitku žalobkyně, že měla být poslána ještě na další odborné vyšetření, žalovaná zdůraznila, že účelem posudkového lékařství je posoudit zdravotní stav na základě zdravotnické dokumentace žadatele a nejedná se o léčebně terapeutický proces. Žalobkyně při jednání dne 29. 10. 2019 k důkazu navrhla lékařskou zprávu MUDr. P. ze dne 14. 10. 2019, podle které trpí oboustrannou nedoslýchavostí, přičemž k ušním lékaři dochází teprve od 14. 10. 2019. Zrak a sluch se jí zhoršil zejména v poslední době, dříve v minulosti již vyšetření sluchu absolvovala a zprávy o tomto vyšetření dodala MUDr. K.

8. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byla vedle posudkového lékaře i lékařka z oboru neurologie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, na základě četné a aktuální zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise měla k dispozici také veškeré nové lékařské nálezy, které jí žalobkyně při jednání dne 27. 9. 2019 předložila (tj. zprávy MUDr. A., ortopeda, ze dne 18. 9. 2019, MUDr. K., revmatologa, ze dne 20. 6. 2019 a MUDr. H., urologa, ze dne 2. 9. 2019). Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, či rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 – 24, dostupné na www.nssoud.cz), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena. Krajský soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 27. 9. 2019 za úplný a přesvědčivý, a proto z tohoto posudku vycházel. Posudek za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje chronický

vertebrogení algický syndrom víceetážový bez kořenového postižení, uvedený v kapitole XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici daného rozmezí o 20%. Vzhledem ke skutečnosti, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je její pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, posudková komise podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky míru poklesu zdravotní schopnosti zvýšila o 10 %, a to na celkových 30 %.

9. Důkazní návrh žalobkyně lékařskou zprávou MUDr.P. ze dne 14. 10. 2019 soud zamítl, z důvodu nadbytečnosti. Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a proto je v této věci stěžejní posouzení zdravotního stavu žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 17. 4. 2019. K důkazu navrhovaná lékařská zpráva ze dne 14. 10. 2019 by nemohla mít na závěry posudkové komise vliv.
10. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti o 30 %, nedosahuje pokles její pracovní schopnosti míry zakládající invaliditu I. stupně, a soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované jednak prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly a za druhé podle ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění správnímu orgánu náhrada nákladů řízení nenáleží ani v případě plného úspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. 10. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje